

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Ing. S. K., nar. X., D., T., P.**, zast. JUDr. L. S., advokátom, V. proti žalovanému: **Ing. J. K., nar. X., C.**, zast. JUDr. P. P., D., **o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu, o návrhu žalobkyne na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III z dôvodu vhodnosti**, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.09.2009, č. k. 1 Ncb 18/2009-92, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.09.2009, č. k. 1 Ncb 18/2009-92 **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením návrhu žalobkyne na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III z dôvodu vhodnosti nevyhovet.

Podľa odôvodnenia uznesenia súd zistil, že žalobkyňa podaním z 27.07.2009 podala návrh na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III. Odôvodnila ho stavom hmotnej núdze i zdravotným stavom, ktorý obmedzuje jej mobilitu a vôľou zúčastniť sa osobne na pojednávaníach.

Krajský súd v Bratislave, ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Pezinok a Okresnému súdu Bratislava III, prejednal vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 12

ods. 1 a 2 O.s.p. a dospel k záveru, že návrh žalobkyne na príkazanie Okresnému súdu Bratislava III nie je dôvodný.

Krajský súd dňa 13.08.2009 dopytom na ošetrujúcu lekárku MUDr. M. B. zistil, že žalobkyňa je práceneschopná od 06.03.2008, od 29.07.2008 má povolené vychádzky od 10.00 - 12.00 hod. a od 15.00 - 17.00 hod., pričom jej aktuálny zdravotný stav umožňuje i cesty mimo Bratislavy.

Skutočnosť, že je trvale invalidná, žalobkyňa nepreukázala, napriek výzve odvolacieho súdu z 13.08.2009.

Postup podľa ust. § 12 ods. 2 O.s.p. podľa odôvodnenia je výnimkou zo zásady, že konanie vedie súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonných kritérií. Skutočnosť odôvodňujúca odňatie veci z dôvodu vhodnosti príslušnému súdu a jej príkazanie inému súdu sa musí vyznačovať určitou mimoriadnosťou.

Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná dovolanie a navrhla ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania opiera o ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že účastníkovi občianskeho súdneho konania procesné predpisy zabezpečujú spravodlivú ochranu jeho práv, medzi ktoré nepochybne patrí právo na spravodlivý proces, ktorý okrem zákona zaručuje aj čl. 46 Ústavy SR. Taktiež namieta, že rozhodnutie nebolo v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnené, t. j. nebolo odôvodnené dostatočne a presvedčivo, nevysporiadalo sa so všetkými námietkami účastníka. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia podľa dovolateľky je porušením práva na spravodlivé súdne konanie a táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Právny zástupca žalobkyne obšírne rozoberá zdravotný stav žalobkyne a finančné náklady jej účasti na pojednávaní na Okresnom súde v Pezinku.

Na záver poukazuje na ustanovenia zák. č. 371/2004 Z. z. (účinného podľa nej od 17.7.2009) a podľa ktorého je vo veci príslušný Okresný súd Bratislava III. Zdôrazňuje okolnosti, že konanie vo veci sa začalo na Okresnom súde Bratislava III v januári 2007, že Okresný súd v Pezinku je v netrestnej oblasti preťažený, z čoho vyvodzuje väčšiu

hospodárnosť a rýchlosť konania na Okresnom súde Bratislava III. Tvrdí, že krajský súd tieto skutočnosti v napadnutom uznesení nezohľadnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1, 2 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti nie sú splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa ust. § 239 ods. 1, 2 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z § 237 písm. f/ O.s.p., podľa ktorého sa posudzuje odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom postupom súdu. Dovolateľ vyvodzuje odňatie možnosti konať pred súdom nesprávnym rozhodnutím odvolacieho súdu, že návrhu žalobkyne na prikázanie veci Okresnému súde Bratislava III z dôvodu vhodnosti nevyhovuje.

Dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ sa dovolateľka v tejto súvislosti odvoláva na ustanovenia zák. č. 371/2004 Z. z., treba uviesť, že tento bol účinný od 1.1.2008 (nie ako uvádza dovolateľka od 17.7.2009) a rovnako od 1.1.2008 je účinný aj zák. č. 517/2007 Z. z., ktorým sa zák. č. 371/2007 Z. z. mení a dopĺňa. Na základe tohto zákona došlo k 1.1.2008 k odovzdaniu predmetnej veci odovzdávajúcim súdom, ktorým bol Okresný súd Bratislava III, nadobúdajúcemu súdu - Okresnému súdu Pezinok, ktorého miestna príslušnosť vo veci je daná ust. § 2 ods. 7 zák. č. 511/2007 Z. z.

Čo do námietky preťažnosti Okresného súdu v Pezinku dovolací súd konštatoval, že obidva súdy majú veľa roboty. Za hlavný dôvod, pre ktorý dovolateľka navrhla príkazanie veci Okresnému súdu Bratislava III, treba považovať jej nesporne zlý zdravotný stav, ktorý závažným spôsobom obmedzuje prinajmenšom jej fyzickú mobilitu, ale aj jej finančné prostriedky. Zo spisu je zrejmé, že sa nezúčastnila na pojednávaní na Okresnom súde Bratislava III dňa 03.10.2007 a pretože sa nezúčastnil ani žalovaný, súd konanie podľa § 110 O.s.p. prerušil dňa 03.10.2007. Dňa 30.9.2008 podala návrh na pokračovanie v konaní, o ktorom už konal Okresný súd Pezinok. Na pojednávaní dňa 14.4.2009 sa dovolateľka nezúčastnila, pričom doručenie predvolania nebolo vykázané, neúčast' na pojednávaní dňa 28.7.2009 ospravedlnila chorobou a požiadala o odročenie pojednávania.

Dňa 27.7.2009 došiel Okresnému súdu Pezinok návrh žalobkyne na príkazanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti.

Už neúčast' na pojednávaní na Okresnom súde Bratislava III a jej až následné ospravedlnenie žalobkyne zdravotným stavom nasvedčuje tomu, že ani príkazanie veci tomuto súdu z dôvodu vhodnosti by nezabezpečilo osobnú účasť žalobkyne na pojednávaniach vytýčených týmto súdom, z čoho vyplýva nielen správnosť napadnutého uznesenia, ale aj záver, že Krajský súd Bratislava vydaním napadnutého uznesenia neodňal

žalobkyni možnosť konať pred súdom, teda prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je daná.

Zo stavu vyplývajúceho z obsahu spisu sa javí najvhodnejším riešením ustanovenie žalobkyni právneho zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O.s.p., o čo môže žalobkyňa, ktorá je oslobodená od súdnych poplatkov, požiadať.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca dovolaním napadol také uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O.s.p. odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal ich náhradu, pretože mu účelne vynaložené trovy v dovolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 10. februára 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová